

v e r e n i g i n g

O R D E D E R V E R D R A A G Z A M E N

Giro no. 468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV" Den Haag

Uitsl. voor verslagen en abonn.: DOVENETELWEG 57^a 2555 TD Den Haag t. 68 45 41

Secretariaat: TALINGLAAN 21 2566 VN Den Haag t. 63 41 01

W E E K B L A D

nadruk verboden

25e jaargang nr.4

12 september 1980

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " " het antwoord

Goeden avond vrienden.

Wij zijn, zoals U weet, niet alwetend of onfeilbaar en stellen het daarom ten zeerste op prijs. wanneer u zelf wilt nadenken over alles wat ter sprake wordt gebracht.

Ons onderwerp voor heden dient van geestelijke aard te zijn. Ik koos als titel hiervoor:

D E M A N T E L D E R G O D E N

= = = = =

In de oudheid kende men nogal wat mysterien waarbij mensen tijdelijk optraden in de rol van een godheid. Ook verschillende vorsten der oudheid plachten zich te tooien met z.g. goddelijke attributen.

In Babylon kende men de " staf der wijsheid" terwijl bovendien vaak een soort kroonband werd gedragen die voorzien was van een schicht die gold als teken en attribuut van Bel. In Egypte zien wij de goddelijke ureus, de slang die mede symbool van de zon is, de goddelijke staf en de ahnk gebruiken.

Maar niet alleen vorsten dragen dergelijke attributen bij het uitoefenen van hun functie. Ook priesters tooien zich met symbolen, die hun één-zijn met een god moeten uitdrukken, zoals b.v. de " veren der rechtvaardigheid", ook wel aangeduid als de veren van Maät.

Kennelijk lag in de oudheid de betekenis van god en symbool veel dicht-ter bij elkaar voor de mensen dan in deze tijd het geval is. Toch blijkt ook in europa soms een dergelijke denkwijze te bestaan. Wanneer in het verhaal van Wilhelm Tell Kestler, de landvoogd, eist dat men zijn hoed die op een paal is gezet zal groeten en met eerbied behandelen, alsof hij-zelf daar was, grijpt hij onbewust terug op een verleden, waarin men soms zelfs niet de vorst, maar alleen de tekenen van diens waardigheid eerde.

De hoed van de landvoogd is a.h.w. de macht van de man. Het attribuut van de god is a.h.w. de tegenwoordigheid en macht van die god zelf. Hoe intens men dit beleefde is voor u bijna niet meer in te denken. Wanneer er in deze dagen een kruiskapelletje in de weg van het snelverkeer staat

mompelen de passerende automobilisten niet : daar is onze god, maar eerder " g.v.d. moet dat rot ding nu hier blijven staan".

Men moet deze gevoelsmatige identificatie van symbool met de godzelf begrijpen indien men de zin en betekenis van die vele oude mysteriespelen enigszins wil kunnen begrijpen.

Stel U voor, dat u werkelijk gelooft in een god en dan zijn attributen gaat dragen, ja de kleding van die god aantrekt. Er ontstaat dan, zeker wanneer u met en tegenover anderen bovendien de rol van die god gaat spelen een eigenaardig effect.

Je voelt je op dat ogenblik niet meer normaal als jezelf. Niet alleen houding en gedrag veranderen, maar ook het beleven. Van enkele ingewijden uit de oudheid die altans iets van de sluier hebben opgelicht vernemen wij, dat de vertolkers zich " gehuld in een sluier van licht" gevoelden.

Dit " licht " dat ook wel de mantel der goden werd genoemd in enkele kulden, was niets anders dan een harmonie die ontstond tussen de persoon en de oerkracht, die met attributen e.d. werd aangeduid.

Want de goden van vroeger waren natuurkrachten. Hun voorstelling was voor de mensen direct verbonden met verschijnselen in de natuur, met verschijnselen aan de hemel of op aarde. De zon, weerlichten en donder, vulkanische verschijnselen waren a.h.w. de kenbare verschijnselen van het werken van bepaalde goden.

Wanneer je tijdens een mysteriespel een dergelijke god uitbeelde nam je niet alleen bepaalde uiterlijkheden daarvan over, maar voelde je je ook innerlijk met die kracht verbonden.

Het is deze verbondenheid waardoor allerhande inwijdingseffecten konden ontstaan, zodat deze mysteries niet, zoals men nu zou denken, een stukje toneel waren, maar wel degelijk voor de spelers en in mindere mate voor de aanwezigen een beleving betekenden waardoor zij in weten en denken veranderden.

U bent allen normale mensen. Altans, dat willen wij omentwille van dit betoog nu even aannemen. Wanneer u zich echter op een gegeven ogenblik zoudt kunnen verzetten in een toestand waarbij u zich geheel deel kon gevoelen van de een of andere kracht, dan zou ook voor u alles opeens veranderen.

Dan verandert uw wijze van leven en denken, uw denken ondergaat wijzigingen, u reageert anders en zonder het te beseffen hanteert u dan krachten en mogelijkheden die normaal voor u niet bestaan. Tegenwoordig noemt men dit paranormale verschijnselen. Maar vroeger werden dergelijke tekenen beschouwd als een teken van een direct goddelijk ingrijpen.

Ook uit meer recente tijden zijn overleveringen bekend. die wijzen op dergelijke verschijnselen in meer moderne mensen. Een priester werd in het verleden eens één met Horus, de god van de opkomende zon. Het verhaal vertelt nu, dat hij daarom werd aangevallen door andere priesters, daar Horus nu eenmaal zijn rol niet was in het spel.

De priester zou daarop begonnen zijn een fel licht uit te stralen dat alleen in volle kracht gezien werd door zijn aanvallers. Zij deinsden terug en waren nog maanden nadien blind.

Maar dergelijke verhalen horen wij ook over priesters en in een enkel geval zelfs over iemand die door de inkwistie werd verhoord en opeens begon een licht uit te stralen waardoor de beulen verblind werden en hun taak moesten staken.

Rond 1700 heeft een dergelijke " mysteriegroep " bestaan in zuid-amerika. Het was een soort sekte, waarin de leden zichzelf in een roes brachten. Schijnbaar was het een afscheiding van de peyotl vereerders die wij meer naar het noorden zelfs nu nog wel aantreffen.

Deze mensen leerden, zo heet het, hoe zij tijdens deze roes zaken tot stand konden brengen buiten hun eigen lichaam en op afstand. Van het hoofd van deze sekte werd verteld, dat hij zich één had gemaakt met

de krachten van het water en van het vuur en deze krachten in zich kon beheersen zelfs zonder roesvormende middelen. Zelfs wanneer hij alleen maar zich ontspande en "insliep" beschikte hij over grote macht, zo luidt het verhaal, dat door een spaans priester werd neergeschreven.

Jesuiten hebben met geweld de kultus uitgeroeid. Alle leden die zich niet onmiddellijk bekeerden werden door soldaten gedood. Alleen de leider wist te ontkomen.

De priester weigert te geloven dat hij wraak genomen zou hebben door zijn geest uit te zenden. Maar zelfs hij vond het kennelijk heel eigenaardig, dat alle jesuiten kort daarop overleden zijn. De man zegt, dat zij overleden zijn aan de gevolgen van een "innerlijk vuur". Gezien de beschrijving die hij geeft zou een modern mens eerder denken aan de beschrijving van ver gevorderde syphillis of een soortgelijk verval van weefsels.

Maar anderen, die minder direct te maken hadden gehad met de misdaad lagen in hun bedden "met een blauw gelaat alsof zij verdrongen of verstikt waren".

Soldaten die mee hadden gedaan aan de terechtstelling werden eveneens door onzichtbare machten omgebracht. Zij waren gestikt of toonden een gebakerd gelaat "alsof zij vuur hadden geademd". En dat terwijl de schrijver stelt, dat dit in gemeenschappelijke slaapgelegenheden voorkwam zonder dat degenen, die naast de slachtoffers sliepen er ook maar iets van bemerkten, zodat zij eerst bij hun ontwaken het verschrikkelijke vaststelden. Wat volgens onze priester een duidelijk bewijs is dat de duivel in america nog zeer machtig is. Hij eindigt met een oproep om de missie in deze landen beter uit te rusten en vooral meer priesters te zenden.

In het land zelf kennen indios dit verhaal echter eveneens. Alleen stellen zij, dat deze leider een hogepriester en ingewijde was, die zijn bovennatuurlijke gaven gebruikte om de dood van zijn volgelingen te wreken.

Dit zijn maar een paar van de verhaaltjes over dergelijke onderwerpen die men in het verleden heeft vastgelegd. Mijn doel daarbij is u duidelijk te maken dat voor de gelovigen die "mantel der goden" niet zo maar een verschijnsel is.

Het is niet alleen maar een mystieke staat van verrukking waaruit men later weer ontwaakt zonder dat er verder ook maar iets met je is gebeurd. Wat trouwens ook zeker niet de bedoeling is geweest bij de mysteries.

Je moest leren de kracht van een god te gevoelen. Zo zou je dan later ook zonder het spel en alle attributen in staat zijn, iets van die kracht in jezelf op te wekken en te gebruiken.

Er waren natuurlijk vele verschillende goden en krachten en daaronder waren er vele, die naast andere mogelijkheden een grote wijsheid of zelfs feitelijke kennis verschafften, waarop je dan regelmatig een beroep kon doen.

Heel wat ingewijden gaven echter de voorkeur aan het beleven van de krachten van goden, die macht en gezag vertegenwoordigden of zelfs een zien in de toekomst mogelijk maakten. Deze rollen in mysteriespelen waren dan ook zeer geliefde en werden vaak zelfs gespeeld door ingewijden die reeds de eenheid met andere, minder macht gevende, godheden achter zich hadden.

Uit de levens van bijna alle bekende ingewijden en godsdienststichters blijkt - ook al zullen godsdiensten die zaak meestal verzwijgen - dat zij deel hebben genomen aan bepaalde mysteriespelen en daarin bepaalde attributen hebben gehanteerd. Zelfs Jezus zou in Egypte aan dergelijke spelen deel hebben genomen.

De nuchtere gelovigen van heden zullen een dergelijke veronderstelling

natuurlijk zonder meer afwijzen en schouderophalend stellen, dat deze z.g. apocriefen door heidenen zijn geschreven. En daarna zullen zij in het besef de waarheid te kennen mompelen "oh, de mantel der goden, het zou wat".

Toch kent men in deze tijd nog de z.g. mis van de H. Geest en zijn er ook buiten de kerken heel wat genootschappen die geheime plechtigheden kennen waarbij zij zich in bijzondere gewaden hullen of bepaalde attributen hanteren. Als is het bijwijze van spreken maar een schortje en een troffel.

Bij nader onderzoek blijken wij ook hier te maken te hebben met mensen die tijdens rituelen zich vervreemden van hetgeen zij zijn of dit tenminste na zouden moeten streven en daarbij dan vaak streven naar een volmaaktheid of het beleven van een volmaaktheid die je als mens bij leven nooit langs de gewone weg zoudt kunnen bereiken.

Ook daar kan dit mystieke verschijnsel ontstaan. Iemand die werkelijk tijdens de rite zich met de perfectie een kan gevoelen beleeft ook de kwaliteit van die perfectie, zal deze evenzeer als een warme straling, als een soort mantel om zich heen gevoelen. En na een dergelijke beleving is zo iemand als mens ook inderdaad veranderd.

Velen hebben waarschijnlijk vanavond gedacht "een geestelijk onderwerp? Dan zal het er weer lustig aan toegaan." Maar waarom moet ik jullie gaan vertellen, dat jullie zondaars zijn. Dat weet je heus zelf al, dat behoeft niemand jullie te komen vertellen.

Zeker, er bestaan grote esoterische waarheden die de moeite van het bespreken zekerlijk waard zouden zijn. Maar hoe vaak wordt u gekonfronteerd met het feit, dat je op een bepaalde wijze werkelijk contact kunt maken met het hogere?

Hoe vaak heeft u al gehoord, dat er methoden zijn - waarvan ik er één behandel - waardoor je je verbonden kunt gaan gevoelen met hogere krachten die lichtender en sterker zijn dan je zelf bent?

En dat is het, wat er gebeurt wanneer een mens hoe dan ook die mantel der goden ervaart - ook al heeft het elders vaak een andere naam. De vraag is natuurlijk, of je die zeer oude methode ook in deze moderne tijd voor jezelf toe zoudt kunnen passen.

Een antwoord is moeilijk algemeen geldig te geven. Want hoe kun je jezelf in deze dagen zover losmaken van je eigen werkelijkheid, dat je je één gaat gevoelen met een heel ander wezen en tijdelijk wordt opgenomen in een van alle gekende normen geheel afwijkende toestand?

Er zijn wel mogelijkheden, maar in europa vindt je als enkeling zelden de ruimte, de rust en de mogelijkheid om deze methode zonder meer op de oude wijze toe te passen.

Het spel lijkt mij voor de doorsnee europeaan in deze dagen niet tot de mogelijkheden te behoren. Maar je zoudt het misschien ook alleen kunnen proberen en bereiken.

Dan moet je je allereerst af gaan vragen, welke zaken voor jou de meeste en de meest diepgevoelde betekenis hebben. Vraag je af welke kracht je daarbij voor jezelf zoekt te beleven.

Stel dat u denkt aan Isis, de grote moeder en zuster. Een figuur, die binnen bepaalde christelijke groepen tegenwoordig de H. maagd wordt genoemd en bepaalde attributen nog bewaart. Ofschoon zij als Isis zeker geen maagd was.

Wanneer je je met die figuur één wilt gaan gevoelen zal het zeker helpen wanneer je rekening houdt met alles, wat er bij behoort. Voor Isis betekent dit, dat je alleen kunt werken wanneer de maan de juiste stand heeft. De wassende maan is de gehorende maan. - gevoelswijsheid uitbeeldende - die de godin op het voorhoofd draagt. Vandaar overigens dat Isis ook wel werd aangesproken als de gehoornde en beschouwd werd als een sublimatie van de hemelkoe.

Door deze verheffing tot het hogere treedt Isis overigens, zoals Ishtar die een andere vorm van deze macht is, op als beschermster van de liefde en het huwelijk en als alter ego als de strijdbare die het goede met geweld beschermt.

Men onderscheide deze vormen in Egypte trouwens ook, waar men soms sprak van de Isis van de wapenen, dan weer van de Isis van de duiven. Toch blijkt steeds weer, dat met beide titels dezelfde persoonlijkheid, de zuster van Osiris en diens echtgenote - wordt bedoeld.

Om je met een dergelijke godin één te kunnen gevoelen moet je natuurlijk weten, wat haar attributen zijn. Ik zal ze u niet opsommen, want wanneer u dit werkelijk belangrijk vindt kunt u deze gegevens zelf vinden.

Die attributen zou je met intense concentratie moeten namaken en opdragen aan de godheid. Dan, wanneer de maan de juiste stand heeft bereikt, neem je die attributen ter hand, hangt ze eventueel om, en begint je gedachten geheel te concentreren op deze kracht.

Kracht, want Isis is uiteindelijk een natuurgodin. Maak de gebaren die volgens jou bij de godin behoren. Probeer de woorden in jezelf te vinden die volgens jou de godin zou kunnen spreken.

Hierdoor stel je je in op deze kracht en wordt je langzaam ontvankelijk voor een gehele reeks van uitstralingen en invloeden waaraan je normalerwijze als mens voorbijgaat zonder ze zelfs maar te bemerken.

Doe je dit goed, dan ontstaat er in je een gevoel van prikkeling en na enige tijd wordt deze tot een gloed, die je meer en meer omhult en doortrekt tot het je voor een ogenblik onmogelijk maakt nog te beseffen wie en waar je bent.

Wanneer dit gebeurd is, keer je na korte tijd weer terug tot normaal. Maar vanaf dat ogenblik is het attribuut of zelfs maar de voorstelling van de godin voldoende om iets van die gloed en kracht opnieuw te beleven en je in harmonie te weten met alle zaken die Isis beheerste.

Dan kun je dus zowel optreden als de gewapende Isis als de krachten gebruiken van de Isis van de duiven. Want je bent verbonden met het gehele complex van krachten en natuurlijke invloeden, die in de figuur werden uitgebeeld.

Dergelijke zaken klinken de moderne mens vreemd in de oren en hij is geneigd om te zeggen: nuja, mogelijk was dit vroeger waar, maar dit is nu toch wel voorbij.

Dat is afhankelijk van uzelf. Want er zijn nog steeds groepen van mensen op aarde, die deze techniek - want dat is het en niets anders - gebruiken om voor hen belangrijke dingen tot stand te brengen.

Hebt u zich wel eens afgevraagd waarom tibetaanse monniken, die toch heus niet allen domme dwaze mensen zijn, nog steeds duivelsdansen en demonen dansen kennen, waarbij altijd weer iemand optreedt die de rol speelt van een boedda, een van een ingewijde held, een soort godsheid?

Zeker, de dans is de uitbeelding van de strijd die er in het leven, de geest, de natuur zich steeds afspeelt. Maar het betekent gelijktijdig een uitbeelding van een van hen, die de hoogste macht bezitten en het hoogste licht kennen.

Het is nu bijna onmogelijk een dergelijke plechtigheid in de oorspronkelijke vorm nog bij te wonen. Maar wanneer u er van gehoord heeft of er mogelijk zelfs beelden van hebt gezien dan weet u, dat bij het op de dans vaak volgende bezweren van demonen om zo gegevens omtrent de toekomst te vinden de bezweerder altijd weer iemand is, die ook de heldenrol gedanst heeft en dat hij wordt bijgestaan door anderen, die eveneens tijdens de dans de lichtende geesten hebben uitgebeeld.

Want, zo zegt ook hun geloof, juist zo iemand heeft de kracht en macht waardoor hij zelfs buiten ruimte en tijd gehoord zal worden.

Hij heeft ook in zich de uitstraling waardoor hij elke demonische kracht terug kan dwingen in diens eigen wereld op het ogenblik, dat dit gewenst of noodzakelijk is en demonen kan "ketenen" met zijn bevelen.

Zeker, deze monniken spreken niet over de mantel der goden. Hun wereldbeeld is nu eenmaal anders dan dat van hen die in de oudheid hun mysterien speelden.

Maar denk eens na: hoeveel spelen, optochten en dansen bestaan er ook nu nog, waarin "heilige" figuren een hoofdrol spelen en door mensen worden uitgebeeld? Denk aan de wajang wong. Zeker, het is op het ogenblik voor de meesten eerder een fraaie en zeer gestyleerde dansvertoning geworden. Ik beseft dit wel. Maar er zijn nog steeds gelegenheden waarbij die dan en meer betekenen en uitbeelders van de helden met die kracht tijdelijk één worden en zichzelf geheel verliezen in hun uitbeelding om hierdoor "veranderd" terug te keren tot het normale leven.

Deze mensen verkrijgen hierdoor vaak een bepaalde macht die zij soms ook nog wel gebruiken. Zij blijken in de ogen van de mensen na enige tijd tovenaars, magiers of, bij uitbeelding van de daarvoor geschikte figuur zich tot zeer bekende en beroemde mediums te ontwikkelen. Vaak tonen zij ook een bepaalde hypnotische kracht te bezitten waardoor zij anderen kunnen beïnvloeden en vaak volgens hunwiel in een bepaalde richting kunnen dringen.

Want dergelijke dingen gebeuren nog steeds op aarde. U denkt mogelijk dat dit alleen met simpele mensen kan gebeuren maar niet met beschaafde westerlingen. Toch hoort u ook in europa soms opeens iets over een monnik, een man, een vrouw, die opeens de meest wonderlijke kwaliteiten gaat vertonen.

In Duitsland, o.m. in Flensburg trad een jonge man op, die zich op de een of andere wijze één was gaan gevoelen met de Christus. Wanneer je zijn leven nagaat kun je zelfs duidelijk konstateren op welk ogenblik zijn wezen en gedrag aanmerkelijk veranderde:

Er was een processie, waaraan hij deel nam en Jezus uitbeelde. Hij droeg een doornenkroon en sleepte een houten kruis mee. Daarna was hij opeens "vreemd" gaan doen. Kennelijk belcefte hij tijdens die processie het verschijnsel, dat de mantel der goden werd genoemd.

De man placht op een plein te komen, waar hij rondwandelde en sommige - niet alle - zieken genas op wonderbaarlijke wijze. Dat werd een hele drukte en oproer. Men verbood hem dit nog te doen, waarna hij in andere steden en dorpen nog enige tijd het zelfde, maar nu meer incidenteel, heeft gedaan.

Uiteindelijk heeft men de man in een gekkenhuis gestopt omdat hij de openbare orde verstoorde maar daarvoor kennelijk niet zelf verantwoordelijk kon worden gesteld. Wat ik mij ook wel weer kan indenken. Want je moogt uiteindelijk de dokters het brood niet uit de mond stoten en de kerkelijke autoriteiten met de mond vol tanden zetten.

Later heeft men over het verschijnsel geschreven als "massahysterie". Want niemand kon verklaren hoe alles gebeurde en daarom mocht het eenvoudig niet bestaan. Dit alles vond dus plaats in Duitsland in 1933 en 1934.

Er zijn gevallen bekend van mensen die enorme tijdelijke en soms zelfs blijvende persoonveranderingen doormaakten na het spelen van een bepaalde toneelrol. Anderen vertonen ditzelfde verschijnsel wanneer zij deel nemen aan een kerkelijk ritueel dat hen tenzeerste meesleept.

Soms worden mensen opeens beziel en lijkt het, of zij twee personen in een enkel lichaam zijn na een bepaalde beleving.

Tijdens een bijeenkomst van Gaukers stond een jonge man op, die achterlijk was en slechts stamelende kon spreken. Hij was te samen met de groep, die in stilte bad en geloofde kennelijk zeer sterk aan de mogelijkheid van een invloed vanuit God.

Hij begon niet alleen een zeer goede toespraak te houden, fraai en

goed geformuleerd, zonder ook maar een ogenblik te stamelen, maar profeteerde bepaalde zaken, die later uit kwamen. Dit gebeurde in Massachusets in het jaar 1943.

Daarna bleef de jongen, ofschoon hij zich normaal gedroeg als een sterk geretardeerd mens, wanneer men hem om godswil om raad vroeg, zeer verstandig en goed geformuleerd raad geven en bleek ook een grote mate van helderziendheid ontwikkeld te hebben.

Het zijn geen dingen, die alleen maar in het verleden mogelijk waren. O, ik beseef wel dat men er nu weinig van weet, terwijl eens in egypte dit alles was opgenomen in een systeem, dat zelfs zover gaat dat iemand op een gegeven ogenblik roept: ik voelde mij een met de goddelijke apen en tussen hen voelde ik mij beladen met de krachten der goddelijkheid etc. Wat dan bovendien nog op een deel van het dodenboek van toepassing wordt verklaard ook.

De meer interessante verhalen over de mantel der goden stammen uit het verleden. Maar in het heden blijft het verschijnsel voortbestaan. Of de verklaring die in het verleden aan dit alles gegeven werd de meest juiste is? Ik betwijfel het. Ik geloof niet, dat deze mantel der goden tot je komt alleen maar omdat je de juiste attributen hanteert.

Ik ben eerder van mening, dat die attributen alleen maar een hulpmiddel zijn waardoor de mens zich eenvoudiger kan afstemmen op een bepaalde kracht, op een bepaalde wijze van werken en zich manifesteren.

Maar als mijn stelling juist is moeten wij wel uitkijken. Op het ogenblik dat een mens zich met een volledige overtuiging begint te gedragen als iets wat hij niet wezenlijk is, maar dat wel in de natuur of in de geest kan bestaan, zo is de mogelijkheid groot dat hij hierdoor kwaliteiten, eigenschappen verwerft die hij tot dan toe niet kenbaar bezat terwijl zijn optreden hierdoor mede geheel anders zal worden.

En dit is evenzeer mogelijk in het demonische als in het lichtende. Laat ons vooral dit niet uit het oog verliezen. Verlies nooit uit het oog dat de demon in vele opzichten te gelijke is van de lichtende geest, ook al is zijn gerichtheid anders.

Juist wanneer je dit leert beseffen zul je ook begrijpen, hoe belangrijk het voor de mens is, zich steeds en vooral weer met het lichtende bezig te houden.

Iemand die nu heilig genoemd wordt heeft eens gezegd: Bidt. Bidt steeds en beleef uw gebed steeds intenser opdat je God niet verliest. Gek? Nu ja, wat moet je ook met bidden in deze wereld, al zijn er nog altijd wel mensen die voor de maaltijd even de vliegen weggagen met een kruisteken.

Maar let wel: de man doelt niet op gebedsformules. Hij spreekt over de communicatie met God, de verbondenheid met God en het hogere, met het Al. En hij had inderdaad gelijk:

Wanneer wij ons voortdurend bezig houden met het lagere, met de zaken die ons ergeren, hinderen, dan kan er een ogenblik komen, dat wij eveneens door een soort mantel der goden omvangen worden. En vergeet nu maar dat dit in vele opzichten gelijk komt aan de vuurrode mantel van de hel waarover sommigen wel spreken.

Je wordt omhuld door een gloed, je voelt je opeens anders. Je reageert anders. Je bent geen medium, maar ook geen meester meer van jezelf. Het is of je opeens andere karaktertrekken aanneemt. En in die toestand doe en zeg je dingen die je normaal - bij je gezonde verstand zou men kunnen zeggen - nooit gedaan zou hebben. Dingen die je later als mens betreurt terwijl je niet in staat bent te begrijpen, dat in een demonische gerichtheid vernietiging het enig goede schijnt te zijn.

Daarom is het erg belangrijk dat de mensen leren positief te zijn en altijd weer positief te denken.

Het is belangrijk dat de mensen in de positiefste zin zich een gevoel met de krachten waarin zij geloven.

Wanneer je gewoon gelooft aan god, een heilige of desnoods in toestanden als nirwana - hoe vreemder de woorden hoe mooier de sfeer heet te zijn - dan klinkt het vreemd te zeggen, dat je je juist daarmee een moet gaan gevoelen.

Maar door dit te doen verander je je eigen afstemming. En het is de afstemming van de mens die het hem doet, wanneer het gaat om dat kleine beetje meer dat voor hemzelf en vaak voor anderen zoveel kan betekenen.

U hebt in uzelf geestelijke kwaliteiten en krachten, daarnaast mentale mogelijkheden die hij normalerwijs niet activeert, reeksen van uitstralingsmogelijkheden die gaan van het zuiver lichamelijke via levenskracht en astraal gebied tot de hogere geestelijke sferen.

Wanneer u zich één gevoelt met een kracht van licht en u voelt eenmaal die mantel - en hebt dus de verbondenheid daarmee bereikt - zo zult u alle krachten in u die tot dit licht behoren steeds beter en steeds juister kunnen activeren.

Het is niet alleen een kwestie van het altijd maar weer het beste van maken, van een keep smiling - wat trouwens een leus is die volgens mij door een tandpasta fabrikant is uitgevonden.

Het gaat er niet alleen maar om een klakkeloos optimisme ten toon te spreiden. Positivisme is nog iets anders dan optimisme. Wanneer je in alles probeert krachten en mogelijkheden ten goede te zien. Wanneer je in alles ondanks alle duisternis en schijnbare verwarringen toch weer de aanwezigheid van het lichtende gevoelt en je daarmee steeds weer identificeert kom je ook in het duister toch met dit licht in verbinding.

Dan komt er een ogenblik, dat voor jou een klein symbool als een sterretje, een troffel, haak, passer, bloem, opeens het teken wordt van een hogere kracht, van iets wat je helpen kan.

Wanneer je een dergelijk symbool dan in de handen neemt, ja, er alleen maar even naar kijkt, zo voel je je meteen op het lichte afgestemd gekoncentreerd op hetgeen het symbool voor je betekent. Dan verlies je even bepaalde banden met de werkelijkheid en krijgt het gevoel, dat het je toestraalt, dat het iets verandert, nieuw maakt.

Mogelijk vindt u dit alles erg leuk en neemt u zich voor er eens wat mee te doen wanneer u toevallig wat tijd over hebt. In dat geval doet u er beter aan er niet mee te beginnen.

Het zijn geen dingen om te doen wanneer je eens wat tijd over hebt. Want dan is en blijft het alleen maar een spelletje. Wie in een inwijdingsspel werkelijk de rol van een god wilde en mocht spelen was daar vaak maanden lang intens mee bezig. Maanden lang leefde hij daar naar toe, steeds weer zoekende en denkende tot hij zich uiteindelijk een beeld had gevormd van die god, die hij uit zou beelden.

Door die opbouw juist werd het de mens mogelijk, in de rol zichzelf te verliezen en a.h.w. tijdelijk werkelijk de godheid te worden. Daardoor alleen was het mogelijk, dat de godheid in die mens werkte en sprak en hem daardoor tevens ook veranderde, inwijde a.h.w.

Het zijn dingen die tijd vergen. Je moet langzaam maar zeker opbouwen tot dat ogenblik komt, hoe kort dan ook, waarin je je geheel opgenomen gevoelen kunt in die hogere kracht, vergetende wat je normaal meende te zijn.

Wanneer je het zo bereikt werkt het ook in en voor je. Het is dus niet iets wat je nevenbij zo nu en dan doet. Dus niet thuis zeggen: de t.v. brengt nu toch de ster, dus zet het ding zachtjes dan kan ik voor het journaal nog net even ... Zo denken en willen werken is tijd verknoeien en de mogelijkheden van je af wijzen die je anders geboden zouden worden. Trouwers, die ster is in vele gevallen duidelijk een

dwaalster volgens mij.

Realiseer u, dat u door afgestemd te zijn totaal andere mogelijkheden kunt activeren, ook al zullen die reeds in beginsel in je aanwezig zijn. En denk dan niet, dat je b.v. opeens het weer geheel kunt gaan beheersen. Je zult hoogstens een gevoeligheid ontwikkelen waardoor je weet, hoe het weer zich ontwikkelt mogelijk de ontwikkelingen in zeer geringe mate kunt beïnvloeden.

Je wordt ook niet opeens de perfecte genezer of genezeres. Wel voel je je steeds meer één met lichtende kracht, waaruit genezing voort kan komen. Tot er een ogenblik komt waarop je niet meer het gevoel hebt, dat je zelf werkt of aan het werk deel hebt. Eerst op dat ogenblik is het mogelijk dat de kracht geheel gaat werken. Je functioneert a.h.w. als een soort schakelaar die het licht op bepaalde momenten werkzaam kan doen worden of de werking kan onderbreken.

Nu ja, in de moderne maatschappij is voorlopig aan dat soort dingen nog niet al te veel behoefte. Wanneer je de mensen op het ogenblik hoort dan lijkt het wel of zij geen behoefte hebben aan menselijkheid maar alleen aan werkgelegenheid, behoefte hebben aan een beter inkomen en niet aan een beter inzicht.

Ik kan het hen niet kwalijk nemen, want zo werden zij opgevoed. Maar de wereld is aan het veranderen. In deze wereld spelen zich, zij het voorlopig nog buiten uw directe waarneming, veldslagen af tussen natuurkrachten die een nieuw evenwicht zoeken en tussen geestelijke mogelijkheden en vermogens, die eveneens een nieuwe harmonie op aarde proberen op te bouwen.

Het gevolg dat u het eerste zult zien kan zijn, dat er rampen plaats vinden of dat er strijd ontstaat. Maar in feite is er sprake van een zoeken naar een nieuw evenwicht.

Wanneer u die krachten, die nu het evenwicht zoeken, in uzelf kunt beleven kunt u vanuit u zelf het noodzakelijke evenwicht tenminste voor uw naaste omgeving tot stand brengen.

Het is zeker niet mogelijk dat een mens denkt: ik voel dat wereldoorlog nummer drie op uitbreken staat, dus schakel ik mijzelf in tot ik een ben met de godheid en schakel de mogelijkheid dat die oorlog ontstaat gewoon uit.

Als mens ben je eenvoudig niet in staat de daarvoor noodzakelijke krachten in jezelf op te nemen, laat staan om die op te nemen uit te stralen en te richten.

Misschien kun je wel de waarheid uitstralen die aan vele mensen juist in een dergelijke periode ontgaat. Zo kun je misschien ook bepaalde gevolgen afweren.

En denk nu niet, dat dit alleen maar smoesjes voor ode gelovigen zijn- ofschoon ik graag toegeef dat heel wat vreemde smoesjes aan gelovigen verkocht worden in uw dagen.

Er zijn proeven genomen, o.m. door het Rhine instituut en enkele andere soortgelijke instellingen die betrekking hadden op de mogelijkheid van paranormaal begaafden radioactieve etc. mensen te beïnvloeden.

Hierbij werd middels een soort geigerteller nagegaan hoe de ontbinding in het element en de daarmee gepaardgaande uitstralingen zich voltrokken. Wie kan de verwondering van de geleerden beschrijven toen zij uiteindelijk door de feiten wel moesten geloven, dat een mens door sterke gedachtenconcentratie in staat was het verval te versnellen of af te remmen.

Het meest verbaasde het enkelen onder hen nog wel dat je, middels een aan "mediamieke" personen gegeven suggestie, tot een resultaat kon komen dat je met hun wetenschappelijke instrumenten, i.c. een verfijnde versie van een geigerteller, kon vaststellen. Invloed op de z.g. dode materie, waarbij gedachten of telepathie volgens hen geen enkele invloed

kon uitoefenen. Sommige van die mensen kregen zelfs bijna een beroerte toen het resultaat bij herhaling bereikbaar leek en dus bewezen moest worden geacht. Overigens mogelijk niet zo kwaad, want voor sommige van die heren is een verandering van innerlijke toestand zeker heilzaam te achten.

Een ander voorbeeld is de jonge russische Kubitzkaja, die met een fantastische precisie en duidelijkheid beelden omschrijft die gemeenlijk een maand tot twee maanden in de toekomst liggen. Daar zij o.m. bepaalde zaken omtrent reacties en ontwikkelingen in Afghanistan en ook de gevoelens van de eigen troepen tijdens deze strijd zeer nauwkeurig omschreef is zij helaas op het ogenblik staatsgeheim geworden, zodat deze gegevens de openbaarheid waarschijnlijk eerst over langere tijd zullen bereiken.

Dergelijke personen bestaan ook nu. Dergelijke gaven bestaan. Zij worden steeds weer wetenschappelijk aan de tand gevoeld. Maar al kan men er geen verklaring voor vinden tot op heden toch blijven de feiten aantoonbaar en onloochenbaar. Steeds weer wordt het bestaan van ongedachte mogelijkheden in de mens bewezen, soms aan de hand van instrumenten, soms door de feiten zelf.

Wanneer je je dit gaat realiseren zult u met mij konkluderen dat de mantel der goden niet alleen maar een bijgeloof uit de oudheid is of een geestelijk avontuurtje, maar dat hetgeen men daaronder eens verstonde een middel kan worden voor vele mensen om zich bewust te worden van hun mogelijkheden, hun binding met de kosmos en hun straal. Wat meer is, zij zullen die mogelijkheden niet alleen leren kennen maar die ook in eigen wereld voor een ieder kenbaar kunnen manifesteren.

De mantel der goden is niet een kwestie van bijgeloof of het ingrijpen van bovennatuurlijke krachten zonder meer. Deze wisselwerking tussen hogere krachten en de mens betekent één ontwikkelingsmogelijkheid die door de mens zelf kan worden geïnstigeerd.

Want de mens kan door zich steeds meer te indentificeren met hogere krachten en zich daarmee steeds meer verbonden te gevoelen ook een deel van die z.g. hogere krachten zich eigen maken en voor zich behouden nog lang nadat de scene van inbeelding en vereenzelviging voorbij is.

Denk ook niet, dat dit maar zo maar een onderwerpje is. Wij hebben reeds langere tijd getracht met onze onderwerpen in te spelen op het eigene van de tijd en de mogelijkheden die een bepaalde tijd de mensen biedt.

Ik weet, dat de meesten van u op het ogenblik verkeren in een periode waarin alles verward schijnt te zijn - ook al is dat niet altijd onaangenaam. Mensen en dingen lijken onvoorspelbaar en onbeheersbaar.

Juist in een dergelijke periode zou de juiste harmonie u in staat stellen meer te overzien en meer te beheersen. Juist in een periode zoals die welke komen gaat, waarbij de grote spanningen van verleden toe toekomst zich dreigen te ontladen in conflicten die ook vaak van menselijke oorsprong zijn, zal deze mantel der goden - eenmaal beleefd - u ook kunnen wapenen tegen alles, wat zich rond u afspeelt.

Gezien de hogere krachten die in de komende periode ook op uw wereld zullen gaan inwerken - ik denk dan aan het volgende jaar, dat overigens op andere gebieden soms zeer kritiek zal zijn - dan heb ik het gevoel dat er mensen zijn, die een dergelijke warmte op zich aan voelen komen en het wezen daarvan niet beseffende, er voor terug zouden deinzen. Mensen die wegvluchten in dromen en geneesmiddelen terwijl zij zich afvragen wat er toch met hen gebeurt, waaraan zij toch lijden.

Dan is het misschien goed te weten, wat die mantel der goden is en dat zij al zeer lange tijd op aarde door mensen met goede gevolgen beleefd werd. Want zij is alleen maar een harmonie die ontstaat tussen een mens en het hogere.

Het is een nieuwe weg, een nieuwe mogelijkheid, ook al is het

gemeenlijk geen inwijding waardoor je plotseling alles beter zult weten en doen dan anderen.

Het is echter wel degelijk een verandering in de relatie tussen je ego, de wereld en de geest zoals die rond je bestaan. Het is een relatieverandering die je dan kunt leren gebruiken en kunt hanteren om steeds weer het positieve het lichtende op de voorgrond te schuiven.

Het is een kracht die je in jezelf draagt en die het je mogelijk maakt steeds weer het duister en het kwaad af te weren of ten minste de schade daarvan te beperken.

En ik meen, dat u iets dergelijks in komende tijden zeer goed zult kunnen gebruiken. En daar wij allen in de geest beseffen, hoe deze harmonie voor zeer velen van u van het hoogste belang zal kunnen zijn zijn wij in vele landen en kringen in actie gekomen om u dit alles duidelijk te maken.

Ik persoonlijk heb als vertrekpunt gekozen voor de mantel der goden daar dit voor mij een mooie opbouw mogelijkheid gaf die voerde tot zaken die uzelf in deze dagen direct kunnen aangaan.

De mens, door zijn eigen positieve instelling en zijn geloof - onverschillig waarin - kan een band met hetgeen waarin hij gelooft steeds sterker en duidelijker beleven en, de gloed daarvan ervarende, voor zich een ander mens worden.

Je bent dan misschien niet beter in de ogen van je medemensen, want wat die soms goed noemen deugt ook niet altijd. Maar je wordt een beter deel van de kosmische harmonie, een betere kracht in het geheel van de krachten die rond u spelen en mogelijk zelfs de schepper van een evenwicht waar onevenwichtigheid anderen dreigt te overrompelen.

Indien u vragen of kommentaar hebt is dit nu welkom.

Is het een blijvende verandering in de mens en wat zijn de gevolgen.

Met een voorbeeld probeer ik u dit duidelijker te doen zien. De gevolgen zullen natuurlijk sterk afhankelijk zijn van de harmonie die gewonden wordt. Dat is duidelijk. En daar er zeer vele harmonische mogelijkheden voor de mens bestaan zijn de gevolgen dus niet duidelijk te omschrijven. Dit zou alleen per geval mogelijk zijn.

Maar u hebt tegenwoordig radiotoestellen waarop knopjes zijn waarmede u een vaste afstemming op een bepaald station vast kunt leggen. Wanneer je op het knopje drukt, klinkt het station op - nu is de radio aan staat natuurlijk.

Wanneer u die "mantel der goden" beleeft is het, of een deel van je bewustzijn wordt vastgelegd op een afstemming, waarbij steeds weer die zelfde kracht onmiddellijk tot je door kan dringen.

Dit betekent dat je middels een mentale of emotionele sleutel opeens weer die kracht ter beschikking kunt krijgen en beleven. In vele gevallen beduidt dit, dat je inzichten en mogelijkheden verwerft, kracht en zelfs, die je zonder die sleutel zeker niet zou kunnen bereiken of manifesteren.

Het is dus niet zo, dat je kunt zeggen hoe lang het beleven van de mantel der goden doorwerkt. Het is een kwestie van een afstemming, die blijft functioneren zolang zij niet ongedaan wordt gemaakt. Dit kun je n.l. zelf veroorzaken.

Het is ook niet mogelijk te zeggen, hoeveel afstemmingsmogelijkheden er voor een mens kunnen bestaan. Alleen voor de mens zijn er in deze kosmos meer dan 100.000 afstemmingsmogelijkheden en daarmee banden met verschillende krachten en entiteiten denkbaar. Ik beperk mij dan nog tot het licht. Want het is wel zeker dat het duister evenvele of meer mogelijkheden biedt voor de mens om tot een vereenzelviging te komen.

Ben je echter eenmaal afgestemd op het licht, dan betekent dit dat je alle licht en kracht die daarbij behoren ook volgens je eigen mogelijkheden en middelen zult kunnen gebruiken.

Wat de wereld nodig heeft is juist dat licht, dat positieve en niet het negatieve of destructieve. Duidelijk?

Kunt u iets meer zeggen over afstemming, hulpmiddelen en attributen?

Attributen zijn nogal willekeurig. Ik noemde voor recht en rechtvaardigheid b.v. de twee veren van Maät. Vroeger betekenden die recht en genade. Maar indien u in deze tijd dit zoudt moeten hanteren zoudt u eerder denken aan vrouwe Justitia en dus om harmonie hiermede te bereiken waarschijnlijk eerder tot uw doel komen door met twee emmertjes in uw hand te gaan staan.

Het gaat er niet om alleen zeer bepaalde attributen te gebruiken die in zich een magische kracht of betekenis hebben. Het gaat er eerder om die attributen te hanteren die het ons mogelijk maken ons in te denken en te doen beleven dat wij tijdelijk veranderd zijn in de kracht waarmede wij harmonie zoeken.

Vaste regels zijn dus ook hier niet zonder meer te geven. Maar wanneer iemand b.v. gelooft in de H. Maagd - de maagd of zo - dan zou men b.v. een globe kunnen nemen, daarop de voet kunnen plaatsen. Neem in de hand eveneens iets wat u doet denken aan die H. Maagd, b.v. een rozenkrans.

Deze schijnbaar onzinnige dingen kunnen dan voor de gelovige al voldoende zijn om zich meer één te gevoelen met het doel van zijn streven.

Kortom: wij moeten een analogie scheppen tussen onszelf en een voorstellingswereld die wij met meerdere mensen gemeen hebben en waarin wij ook zelf geloven. Waarop wij ons dermate sterk moeten verplaatsen in de kracht, waarmede wij contact zoeken, dat wij op de duur even vergeten dat wij iemand anders zijn dan de kracht, waarmede wij ons op het ogenblik bezig houden.

Ook in mysteriespelen werden goden soms afwijkend en met andere attributen uitgebeeld. Dezelfde god werd door de een uitgebeeld op kothurnen en met een zwaard, door een ander met een stok en op blote voeten. Toch was het z.g. inwijdingsresultaat voor hen beiden even sterk.

Zoals men de ene maal de god uitbeelde met attributen van zilver en goud en in andere gevallen volstond met ruw uit hout gesneden vormen. Vooral bij bepaalde griekse mysteriespelen gebruikte men vaak dergelijke ruwe uit hout vervaardigde attributen, die slechts zoveel vorm hadden dan een ieder nog net kon zien: o, dit verbeeldt de beker der goden of iets dergelijks.

En daar u geen vragen meer stelt kan ik nu gaan afluiten. Ik heb U geen volledige en duidelijke richtlijnen voor het gebruik van attributen en uitbeeldingen gegeven. Dit is opzettelijk gedaan.

Ik geloof n.l. niet dat een mens van uw tijd een god van de oudheid kan uitbeelden met een volledige overgave. Er zal altijd sprake zijn van een als zodanig gevoelde komedie en daardoor een vervreemding van de kracht die men toch zoekt te vinden.

Wanneer je een kracht echter kunt vertalen in de termen van je eigen geloof en tijd en dan ook mogelijk nog symbolen kunt vinden die men zelfs in deze tijd aan die kracht toekent, heb je een weg gevonden tot vereenzelviging met en het beleven van een hogere kracht of entiteit.

Ik heb iets dergelijks meegemaakt bij een borstbeeld in Brugge. Ik wist opeens alles omtrent de voorgestelde persoon en ben daardoor ook inderdaad anders gaan leven en denken.

Op zich zeker een aardige en voor u belangrijke ervaring. Maar het gaat mij niet om een willekeurige band met een wezen dat op aarde geleefd heeft, maar vooral om het vinden van een perfecte band met een wezen dat krachten en inzichten van bovennormale aard brengt.

Dus een hoger wezen dat een positieve werking en kracht op aarde kan betekenen.

Wanneer je dat kunt beleven heb je werkelijk iets bereikt en is er sprake van een blijvende verandering en een toevoeging aan je beseft. Hierbij is het goed te beseffen, dat een hogere kracht nog meer is dan een eenvoudige persoonlijkheid.

Wel moet je natuurlijk een voorstelling hebben van die kracht - juist of niet doet niet terzake. De mens immers heeft een definitieve voorstelling van zichzelf en kan dit ik alleen vergeten in een andere voorstelling, maar niet zonder meer oplossen in een leegte. En zelfs indien dit laatste je gelukken zou kun je nog steeds niet als mens beleven en zo een verandering in je persoonlijkheid ervaren, die voor jou beheersbaar blijft.

Zo, ik zie nogmaals of ik af kan sluiten. Hetgeen ik u gezegd heb is geen onzin. Het is niet te bewijzen, wetenschappelijk of anderszins dan door eigen ervaren, ook wanneer een wetenschap bepaalde resultaten wel heeft kunnen vastleggen en bepalen.

Toch is alles wat ik u heb voorgelegd iets wat voor elke mens in meerdere of mindere mate bestaat en mogelijk is. Het is dus niet alleen voor anderen bestemd, maar ook speciaal voor u.

Mogelijk beseft u dit en zegt u tot uzelf: ik kan in het heden mijn draai niet vinden, maar mogelijk kan ik mij een gaan gevoelen met een andere kracht en daardoor mijn draai hervinden.

Zelfs indien dit het enige resultaat zou zijn dat hierdoor voor u te behalen is, is het de moeite al waard. Maar wanneer u werkelijk met lichtendekrachten dat ogenblik van eenheid bereikt zijn de resultaten die u behaalt ook voor anderen van betekenis. En dat is veel meer waard dan de meeste mensen zich zelfs maar voor kunnen stellen.

Mag ik u allen toewensen, dat u te enigerlei tijd de beleving zult vinden, de mantel van kracht rond u zult gevoelen en een nieuwe harmonie vinden zult waardoor u als een vernieuwd mens verder kunt gaan, krachten uitdragende die nu niet als normaal menselijk beschouwd worden.

Ik dank U voor uw aandacht.

-0-0-0-0-0-0-0-0-0-

Goeden avond vrienden.

U kent het al: het tweede gedeelte dient wat esoterie te bevatten en na een ernstiger lezing bovendien nog andere elementen. Dus een soort mixed vegetables.

Ja, en dan moet je de mensen duidelijk proberen te maken wat waar is en wat niet waar is - om eens een voorbeeld te geven. Maar de mensen vergeten dat wat de ene kant uit waar is niet altijd ook omgekeerd waar kan zijn. En die vergissing wordt nog wel eens gemaakt.

U kent het gezegde "hoe groter geest, hoe groter beest." Maar er zijn mensen die menen, dat je dit om kunt draaien en redeneren: hoe groter beest ik ben, hoe groter geest ik wordt. Wat natuurlijk niet klopt.

Met het innerlijke werken zien wij dergelijke vergissingen. Er zijn heel wat mensen die in het innerlijke werk geloven: wanneer ik nu maar veel en gekoncentreerd naar mijzelf kijk zal ik er uiteindelijk wel achter komen wie ik ben ook.

Maar dat is niet waar. Want wat zij zien is een illusie, het beeld van degene die zij nooit waren, maar wie zij zo graag zouden zijn. En dat schept dan weer verwarringen en moeilijkheden.

Esoterie is in feite de vermenging van je innerlijke wereld met de werkelijkheid zoals die naar buitentoe voor jou bestaat.

Misschien denkt u, dat je dan net zo goed met die buitenwereld kunt beginnen, maar dat is net zoiets als met dat geest en beest: het gaat niet.

De buitenwereld is voor jou iets normaals, iets waarin je opgenomen bent en daarom op een bepaalde, mede door invloeden van buiten bepaalde wijze pleegt te beleven. Wil je dit gebonden zijn aan de invloeden van anderen inderdaad overwinnen en de werkelijkheid buiten je leren beleven zoals deze voor jou feitelijk bestaat, dan moet je eerst je eigen innerlijk goed leren kennen.

Wanneer ik innerlijk leer zien, zal ik ook mijn wereld op een andere wijze bezien dan tot dan toe het geval was. Wil ik bovendien in mijzelf uitmaken, wat ik feitelijk ben zo zal ik, nadat ik over de teleurstelling heen ben gekomen, mede gaan beseffen wat mijn werkelijke mogelijkheden zijn.

Mensen die denken over hun geestelijke mogelijkheden zonder zichzelf te kennen streven steeds weer naar het onmogelijke omdat zij niet kunnen beseffen hoe onmogelijk zij leven en zich gedragen wanneer zij voor zich het bestaan van mogelijkheden aannemen die zij niet waarlijk bezitten.

Tja, en dat begrip bezit is ook al zo iets. Nu is bezit tegenwoordig gelukkig meer en meer iets wat al snel genaast wordt. En als je dat niet overkomt wordt het wel gekraakt of op de monumentenlijst gezet.

Trouwens er wordt ook in huizen tegenwoordig zoveel gekraakt dat je niet ten onrechte huizenbezit kunt beschouwen als de walnoot van de gemeenschap.

Heeft u wel eens nagedacht over hetgeen u werkelijk bezit? Ik bedoel niet de dingen die u op aarde gebruikt, maar wat werkelijk van u is. En wanneer u dit nog juist blijft moet u zich maar eens proberen voor te stellen wat u mee zoudt kunnen nemen als u aan onze kant komt.

Geloof mij, uw bankrekening wordt bij ons al direct door de douane teruggestuurd. Dus wat blijft u? Het blijkt niet zo heel veel te zijn: alles wat je geleerd hebt en gebruikt aan kennis, wat gevoelens, mogelijk een behoefte op de een of andere wijze iets te betekenen.

Alleen die dingen neem je werkelijk altijd mee. En wanneer je eenmaal bereid bent na te gaan, wat je werkelijk bezit krijg je ook een veel juist beeld van alles, wat je werkelijk kunt en betekent.

Je kunt b.v. nooit een mens werkelijk gelukkig maken met een hoge bankrekening, ook al denkt u nu het tegenovergestelde. Met een hoge bankrekening kun je wel een mens tijdelijk ontheffen van bepaalde zorgen die dan later toch weer dubbel optreden. Trouwens, in de eerste vreugde denkt zo iemand niet aan de belastingen die hij daarover zal moeten gaan betalen. Grote kans dat bij de aanslag een broerte krijgt. En dan heeft hij al niets meer aan alle geld.

Geluk is eerder een vreemd gevoel. Het is niet iets tastbaars. Zo is het ook met je werkelijke ik. Het is niet tastbaar. Zij ligt niet in de spieren of organen zoals de neus. Er zijn heel wat mensen, die grote persoonlijkheden zouden zijn als dat per neus ging. En er zijn mensen die dergelijke dingen werkelijk schijnen te denken. Nu ja, zo nemen zij zichzelf bij de neus en hebben meteen nog een handvol ook.

De situatie ligt in feite als volgt: wat ik werkelijk ben is niet tastbaar en zelfs niet geheel in stoffelijke termen definieerbaar. Elke mens is, wanneer hij eerlijk is tegenover zichzelf, zeker zoverdit stoffelijk te formuleren valt, een eigenaardige mengeling van tegenstrijdigheden.

Je zoudt zoveel goed willen doen in de wereld en ook zoveel mensen een pak op hun donder willen geven dat je gewoonweg niet weet, waar je moet beginnen. En als je de moeilijke keus maakt eindig je hoogstens als slagwerker of als bekeerder.

Ofschoon menige zending een heel goed slagwerker bleek te zijn op de momenten, dat het daar op aankwam - en zelfs soms al eerder. Maar de mensen proberen altijd maar een enkele kant van hun wezen te zien, de slagwerker of de bekeerder en beseffen niet, dat zij beiden tegelijk zijn en zelfs moeten zijn.

De tegenstellingen van kleuren en van licht en donker maken vaak de werkelijke schoonheid van een schilderij uit. De lage tonen en contrapuntwerkingen bepalen de melodische waarde van een opus in sterke mate.

Zo is het bij u en bij mij ook: de dingen die naar wij menen zo slecht zijn of die wij innerlijk ook in onszelf verwerpen, hebben wij nodig om waarlijk een levende mens, een levende geest te zijn. Zij maken te samen met onze goede kanten het beeld uit van onze werkelijkheid en onze betekenis in het geheel.

Zo gaat het met de melodie ook. Daarbij moet u maar even aannemen dat het geen al te moderne muziek is die in de mens leeft. De tegenmelodien, de dissonanten hebben een eigen functie, maar het is de melodie die toch uiteindelijk beslissend is voor de opbouw en mogelijkheden van het geheel.

Zoek dus naar alle lichtende en goede dingen die je in je draagt en neem er dan maar genoegen mee dat de uitingen daarvan voor een groot deel bepaald zullen worden door dingen, die wel in je leven, maar waar je het in feite niet mee eens bent.

Op die manier werk je met een zeker evenwicht. Zeg dan ook niet tot jezelf: ik ga mijzelf veranderen. Wanneer je dat van buitenaf wilt doen is het natuurlijk gemakkelijk. Je ziet heren genoeg die menen met een haarstukje hun jeugd te heroveren - wat soms tot lichamelijke uitputting leidt - en dame die via pruiken, kappers en kunstmatige kleuren zich n uiterlijk aanmeten dat weliswaar bekoorlijk, maar alles behalve watervast is.

Je kunt je zelf niet werkelijk en blijvend omschminken, zeker niet geestelijk. Je moet gewoon uitgaan van en beginnen met hetgeen je zelf bent. En dat wat je wezenlijk bent heeft een eigen plaats in de kosmos.

Dus niet datgene wat je zoudt willen worden of hetgeen je zo hartstochtelijk verwerpt, maar eenvoudig wat je bent, geheel en zonder kortingen. Want dat eigenaardige mengelmoesje dat je ik noemt heeft een vaste betekenis en plaats in het geheel van de kosmos.

In het moment van het heden is juist het ik zoals het nu voor u bestaat en innerlijk erkend kan worden van betekenis. Zou het anders zijn dan zou het uw ik niet meer zijn en zou het in het nu en mogelijk zelfs in het al zijn betekenis missen.

Er zijn natuurlijk ontzettend veel mogelijkheden in de kosmos en ook zonder u kan zij nog alle kanten uit. Maar dan is het geheel toch iets anders. U bent niet onmisbaar, maar hebt toch wel uw eigen betekenis.

Trouwens, zo gaat het op vele kantoren ook: er zijn mensen die menen dat de gehele last van het bedrijf op hen rust. Tot zij in het ziekenhuis opgenomen moeten worden en een kantoorvriend vriendelijk tijdens het bezoek opmerkt: Maak jij je maar geen zorgen hoor. Wij merken niet eens dat je weg bent. Wat dan natuurlijk een heerlijke troost is.

Het kantoor draait door, de wereld draait door. Maar zonder ons draait zij wel even een beetje anders. En aan dit feit zien wij vaak voorbij, wanneer wij onszelf geheel onbelangrijk achten.

Wat wij te samen opbouwen - en in het al zijn wij nooit werkelijk alleen - dat bouwen wij op met alles wat wij nu zijn, met alles dat nu is zoals het nu is.

Daarmede bepalen wij de richting van de bewustwording, de beleving van morgen. En omdat dit nu eenmaal zo is moeten wij onszelf aanvaarden. Een mens die zichzelf niet aanvaardt vernietigt in feite een groot deel van zijn mogelijkheden tot bewustwording en maakt soms gelijktijdig zijn doelmatige betekenis binnen hetgeheel gelijktijdig voor een groot deel tijdelijk ongedaan.

Wanneer je dus al met esoterie bezig bent, begin dan maar met te zeggen "mooi ben ik niet, maar ik ben er in ieder geval". En wanneer je dan toch constateert dat je er in ieder geval bent zeg je natuurlijk

" en nu ik er toch ben doe ik ook maar iets."

En zeur niet al te veel over dit is goed en dat is kwaad. Want dat is net als boven en beneden, links en rechts: het ligt er maar aan waar je zelf zit.

Trouwens, wat is nu kort en wat is lang? Er loopt een man van 1 m.70. Hem ontmoet een kereltje van 1 m.54 die zegt: wat ben jij lang. Evenlater ontmoet hij een man van 2 m.08 die roept: hallo kleintje! Want zo gaat dat.

alles is te zeer relatief. Houdt je daar dus maar niet al te zeer mee bezig en laat goed en kwaad desnoods maar eens rusten. Maar met en vanuit jezelf liggen de zaken anders. Stel: alles wat ik doe dient iets te zijn waar ik zelf geheel achter kan staan.

Esoterie is de kunst te weten wat je bent en dan er voor te zorgen dat je tenminste voor jezelf verder geen komedie speelt. Tegenover de burens kun je er vaak niet buiten, maar voor jezelf is komedie onaanvaardbaar.

Weet je eenmaal, wat je innerlijk bent, dan weet je ook enigszins wat je kunt en wat je waar kunt maken zonder tegen jezelf in te gaan. Indien je werkelijk en volledig kunt staan achter alles wat je zelf doet en tot stand brengt beantwoordt je zeker ook aan de kosmische bestemming zoals die nu voor jou bestaat.

Je hoort de mensen vaak van die vreemde dingen beweren: Vrienden, wij moeten aan onszelf schaven tot wij de perfecte vorm gevonden hebben. Ik zou dan wel eens er tussen willen roepen: bedenk wel dat je, wanneer je daaraan begint, niet veel over houdt.

Maar ja, die mensen willen nu eenmaal een bepaalde vorm hebben - een perfecte steen b.v. Kijk rond u. Men giet tegenwoordig bij duizendtallen perfect gevormde stenen. En wat wordt er uit? Weer een rij van die rotte flats. En elke geest die er in terecht komt krijgt geheel gratis nog een flatneurose ook.

Kijk eens naar zaken die gebouwd zijn met natuurstenen: elke steen anders, zelden een perfecte vorm, maar zij passen zonder specie op elkaar en vormen een stevige en schijnbaar voor alle tijden bestaande muur.

En kijk eens naar de krachten van de natuur die met wind en erosie de meest prachtige kastelen weten te houwén uit de rotsen zonder dat er ooit sprake is van een perfecte vorm die gezocht wordt. De perfectie ontstaat eenvoudig door het deel zijn van de steen van het gehele proces waarin alle elementen betrokken zijn.

De schepping maakt zelf wel alle noodzakelijke vormen en zaken. Die behoeft de mensen niet te maken. De tempel van god wordt niet gemaakt of gebouwd door de mensen hoor. Die bouwt Hij zelf, die heeft hijzelf al lang tot het kleinste detail ontworpen. En omdat Hij ons ook heeft gemaakt en wel zoals wij zijn, passen wij er heus wel in.

Maar wij moeten wel beseffen, hoe wij in dit geheel passen. En dat wordt pas mogelijk wanneer wij eerlijk beseffen en aanvaarden wie en wat wij zijn.

Ben je eenmaal zover dan kun je nog wel wat verder gaan. Wanneer u dus vaak druk bent met esoterie wil ik u nog een raad geven: als u nu bezig bent uzelf te beschouwen zult u ook over uw leven nadenken. Zeg dan alleen tegen uzelf: wanneer ik nu alles bezie wat ik gedaan heb en wat ik geweest ben zal ik zo moeten reageren om nergens spijt van te hebben wanneer ik dood ga.

Want het meest spijtige wat bestaat is spijt hebben wanneer je dood gaat. Dan wil je immers nog blijven leven. Dus kun je het werkelijke leven na de dood niet aanvaarden en neem je genoegen met een schijnleven dat met de levenden geen werkelijk contact kan maken en de geest verwerpt.

Nu ja, misschien vindt u het leuk. Maar zo tussen hemel en aarde

hangen lijkt mij altijd een dorstige aangelegenheid.

Dus: realiseer je dit alles en vraag je af hoe je zo kunt leven dat je wanneer je dood gaat, of het nu morgen is of over 50 jaar, je er geen spijt van hebt dat je was wat je waart. Ik geloof dat een mens dit moet bereiken.

Komt u vandaag al zover dan is de dood er misschien nog niet, maar dan is in ieder geval de harmonie er. Die harmonie heb je nodig om je in te passen, niet alleen in de menselijke wereld, maar in een kosmisch geheel dat veel omvangrijker is dan alles wat een mens zich ooit kan voorstellen.

Nu ja, de mensen maken zich de vreemdste voorstellingen van het ware leven en alles wat daar deel van uitmaakt. Neem de denkbeelden over zomerland:

Zomerland lijkt nog het meest op een vancantiekolonie waar je een naar vast plan tijdens je aardse leven door jou opgebouwde kabine krijgt toegewezen, compleet met gas en water. Zwemmen moet in het golfzwembad en je bent zo druk bezig dat je zelfs kans krijgt om eens naar buiten te gaan wanneer je daar toeval eens zin in hebt.

Aan zo iets heb je, ondanks alle mooie leringen enz. toch ook niet veel, nietwaar. Werkelijk gelukkig zijn, werkelijk waarmaken wat er in je leeft is alleen mogelijk, wanneer je geheel jezelf kunt zijn en geheel vrij bent in elke keuze en geen meer dwingende beïnvloedingen moet ondergaan. Stel je voor: een chreche in de geest, waar pas overleden kinderen hun plasma luiers nat maken en zorgende overgegangene kinderleidsters hun tere zieltjes gereed maken voor een meer zelfstandig bestaan in zomerland.

Werkelijk jezelf zijn en leven betekent ook in de geest vandaag dolen in de woestijn en morgen feest op een zuidzeepiland, geheel volgens je aard en neiging.

Nu kun je dit wel degelijk waarmaken. Maar dan moet je je in kunnen stellen op alle waarden en zaken van de geest, niet op een bepaald ding, niet alleen op een benepen sfeertje dat je toch langzaamaan zult moeten ontgroeien om geestelijk werkelijk iets te betekenen.

Je hoort mensen die wel eens zijn uitgetreden jubelen: er zijn zoveel mooie bloemen en er waren zoveel vogeltjes. Inderdaad, er zijn zomerlandsferen waar heel wat vogels voorkomen. Maar dan zul je de pech hebben dat je zoekende naar die vogeltjesna de dood in een afdeling terecht komt in een afdeling waar alleen pas overleden papagaaien zitten die allemaal krijsen "lorre koppiekrauw."

En denk nu niet, dat dit geheel onmogelijk is. Want in de sferen kan alles wat je je voor kunt stellen ook voor jou als werkelijkheid tot stand komen.

Of die beschrijvingen van de hemel waarmee je soms wordt gekonfronteerd. Zij doen mij onvermijdelijk denken aan de stad van de Wizzard of Oz. Ik zie de aanstaande heiligen al over het gele klinkerpad naar de hemel hossen en voor zij het weten de heks van het oosten en de heks van het westen op hun weg vinden.

Ik vraag mij trouwens altijd af wie dat zouden zijn die heksen. Bresjnev en Carter misschien? Ik kan geloof ik daarover maar beter zwijgen. U ginnigt nu allemaal lekker en vraagt u ondertussen af, of dit nu nog betekenis kan hebben.

Het ligt er maar aan, hoe U het bekijkt. Zoekt u de betekenis in de diepte van de woorden, dan hebt u het volgens mij mis. Want hoe diepzinniger woorden klinken, hoe leger van inhoud zij gemeenlijk zijn. Hoe groter een hol vat is, hoe sonoorder de klank is wanneer iemand er op slaat.

Je moet de dingen gewoon begrijpen. Het is heus niet nodig altijd zo hoogdravend te zijn. O, wij hebben er bij ons ook nog een paar. Wij hebben zo juist nog net op tijd gegrepen wie hier door wilde komen.

U kent die typen wel; zij horen thuis in kringen waar het broeder voor en zuster na is en komen door om een leger des heils-stijl te vertegenwoordigen die in deze dagen op aarde al niet meer bestaat.

De ernst, de dodelijke ernst hebben wij niet nodig. Kennis, vooral zelfkennis wel, zoals ook de aanvaarding van onszelf. Maar waarom zouden wij er zo een drama van maken? Waarom moet elke mens op het ogenblik dat hij maar met een schimp van dood wordt gekonfronteerd opeens een Hamlet maken en verzuchten "poor Yorrick" En dan bij voorkeur nog een kikvorsensmoeltje trekken ook, want dat is dan de mode.

En wanneer zij naar het leven kijken is het al hetzelfde laken een pak "To be or not to Be ... to sleep, but then, perhaps, to dream...?" En als je dan naar die snoetjes kijkt voel je de nachtmerries gewoonweg al aankomen. Dat is toch werkelijk niet nodig.

O shakespeare mag er voor mij zijn hoor. Hij is en trouwens geweest. Maar moet je het leven en jezelf nu zo dramatiseren? Heus, wanneer er iets gebeurt dat je werkelijk pakt komt de ernst vanzelf wel. En wanneer je eenmaal innerlijk de rust in jezelf gevonden hebt, kun je met de gehele wereld samen lachen wan' dan kan niets meer de tempelstilte in je ziel meer breken.

Denk na, maar lachend, met een lichte toets. Maak het niet zo zwaar. Mijdt de voortdurende mistroostigheid van deze gang door het aardse tranendal waarna wij, indien wij braaf en goed en vooral stom geleden hebben een vergoeding krijgen in de hemel. In het koninkrijk der hemelen. Jaja, in dat rijk, dat ook nu al voor u bestaat en bovendien in uzelf. Gooi het maar in mijn pet, dan zal ik het wel eens uitzoeken.

Ik meen dat het bestaan zelf een vreugde is. Natuurlijk, U hebt last van uw eksterogen. Maar stel u voor dat u dood was. Geen last meer van de eksterogen maar ook geen kans om vanavond laat nog even de koelkast te plunderen. Ozo.

Zeker, u kent een hoop dalles in uw leven. Goed, voor u niet zoerg als dallas voor Kennedy. Maar toch. Zeker het zit wel tegen, er is ellende in de wereld en u krijgt uw deel - wel niet zo groot als u meent, maar toch.

Maar wat staat daar niet alles tegenover aan leven en licht? Aan ervaring? Wanneer je eerlijk bent moet je toegeven, ondanks alles is het feit dat je leven moogt een zegen en een vreugde. Want er is altijd weer, zoveel licht en zoveel goeds ook, ondanks alles.

Neem dan dit goede, denk daaraan en u zult niet meer mistroostig door het leven gaan. Ga niet door de dagen of je achter een baar aansloft. Dartel door de tijd en wanneer je lichaam niet meer dartelen kan, doe het dan tenminste nog in de geest, in gedachten. Kijk naar de zonnige zijde van een leven, waarin ondanks alles nog steeds weer iets te beproeven, steeds nog weer iets te beleven is.

Dit is voor mij esoterie: de blijmoedigheid van het mogen bestaan gepaardgaande met de aanvaarding van hetgeen je bent en de innerlijke wetenschap dat je je dat wat je nu eenmaal bent ook zo goed mogelijk bent. Dus niet nu ja, ik ben mijzelf, maar: ik ben mijzelf zo goed mogelijk.

Alles wat ik moet beleven en zijn zal ik zo doorleven dat het ook voor het geheel van de wereld tenminste iets kan betekenen, hoe weinig het mij ook moge schijnen te zijn.

De wereld kun je niet veranderen, jezelf kun je niet werkelijk veranderen, maar je kunt beantwoorden aan hetgeen er in je leeft. Dat is voor mij de kern van de zaak en ware esoterie.

Goeden avond, vrienden.

d.d. 12 september 1980

(vragen eerste deel en tweede deel bekort.)